

danske sundhedsvæsen i årene fremover. Selv med en nulvækst vil der faktisk være problemer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at der var en uklarhed. Det var meget svært at forstå fru Gitte Lillelund Bechs svar, for der var både mangel på læger, og det var der alligevel ikke, for vi kunne bare sætte dem, vi har, til at arbejde noget mere. Hvis man kræver det, bliver de altså selv patienter og ikke læger i løbet af kort tid. Så det er nok ikke nogen løsning.

Men jeg vil godt spørge: Kunne man så ikke forestille sig, at man fik mulighed for at tilbyde en form for uddannelsesløn og så en kontrakt om, at de til gengæld ville arbejde nogle år i den danske sundhedssektor? Som Dansk Folkepartis forslag er udformet, er det naturligvis i strid med de internationale principper, og det kan vi ikke støtte. Men man kunne godt lave en ordning, så man holdt på danske læger, men det vil kræve en frivillig kontrakt. Det kunne Venstre måske overveje.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Birthe Skaarup vil jeg sige, at jeg altså synes, det er værd at bemærke, at der i de kommende år kommer væsentligt flere kandidater ud fra medicinstudiet, end der har gjort før. Jeg undervurderer ikke, at vi i udkantsområderne klart har lægemangel, men det, jeg siger, er, at ved en bedre udnyttelse af de læger, vi har i det danske sundhedsvæsen, kunne vi altså også få væsentligt mere læge for pengene.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg bare sige, at efter en meget, meget kort overvejelse tror jeg roligt, at jeg kan afvise, at vi fra Venstres side er interesseret i uddannelsesløn og den form for kontrakt, som hr. Albrechtsen er inde på.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu, hvor vi er i repetitionsgenren, synes jeg, at fru Gitte Lillelund Bech i sine svar har bevæget sig længere og længere væk fra ideen i beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. Derfor vil jeg gerne have repeteret, hvad det var, der gjorde, at fru Gitte Lillelund Bech indledte sin ordførertale med at sige, at der er mange spændende vistnok dimensioner eller elementer i beslutningsforslaget.

Jeg har nemlig lidt svært ved at se dem, og jeg vil gerne have, at de bliver udtrykt måske en anelse mere direkte fra Venstres ordførers side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Gitte Lillelund Bech er jo formentlig enig med mig i, at man har en ordning for f.eks. piloter. Jeg tror også, at Venstres ordfører kan bekræfte, at det at have folk til at flyve krigsfly er noget, Venstre prioriterer meget højt. Derfor har man, så vidt jeg ved, udformet kontrakter med det formål at sikre, at der er piloter.

Men jeg har også forstået det sådan i valgkampen, at det var meget vigtigt for Venstre at sikre læger på sygehusene. Hvorfor kunne man så ikke også lave en sådan ordning der? Fru Lillelund Bech frygter måske, at det er noget, der kunne gribe om sig til en almindelig uddannelsesløn og sådan noget. Det ved jeg ikke. Det ville jeg ikke være bange for, hvis jeg var hende.

Men det var da værd at overveje på det her område, som var så vigtigt for Venstre i valgkampen, men når man hører fru Gitte Lillelund Bech, er det jo som om, at nu, hvor valget er vundet og mandaterne er i hus, er det ikke så vigtigt mere.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Margrethe Vestager: Jeg indledte min ordførertale med at sige, at jeg syntes, at det her var et meget, meget interessant forslag, og at det var interessant, fordi det skabte flere problemer, end det faktisk løste. Så remsede jeg i min ordførertale de problemer op, som jeg faktisk mener, at forslaget skaber. Når jeg bruger udtrykket interessant, er det sådan underforstået, at det måske ikke lige præcis er det her, der er den rigtige løsning.

Det eneste, som jeg jo også i min ordførertale kvitterede Dansk Folkeparti for, var rent faktisk, at man får sat fokus på den problematik, der er med hensyn til frafald, og der synes jeg, det er værd at notere, at det store frafald er på Københavns Universitet. Måske skulle man i højere grad understøtte, at Københavns Universitet lærer af de øvrige universiteter.